

Der bruges jo også bekendtgørelser på mange andre områder, og det er derfor, jeg taler om det som noget generelt. Men det forhindrer jo ikke, at man også kan lave lovgivning på området.

(Kort bemærkning).

Margot Torp (S):

Jeg vil gerne spørge den konservative ordfører, om vi kan forvente, at Det Konservative Folkeparti vil være med til at indhegne disse ministerbemyndigelser noget mere i det udvalgsarbejde, der kommer. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at ordførertalen lagde op til, at det udelukkende er en teknisk tilpasning til EU-lovgivningen. Det kan godt være, det snarere er ministeren, der bliver nødt til at svare, men jeg har lidt på fornemmelsen, at der også har indsneget sig en del andre ting. En af de ting, jeg har hæftet mig ved, er, at § 23 om forbud mod ommærkning af fødevarer, der har overskredet sidste salgsdag, er taget ud af lovforslaget, og det foruroliger os. Det kan være, det har forpuddet sig et andet sted, men efter hvad jeg har kunnet se, er det simpelt hen taget ud, og betyder det, at regeringen synes, det er o.k. at ommærke noget, der er blevet for gammelt?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Angående den tekniske detalje i lovforslaget må jeg altså foreslå, at fru Margot Torp taler med den konservative ordfører, som har mulighed for at deltage i udvalgsarbejdet og derfor kan gå ind i det tekniske.

(Kort bemærkning).

Margot Torp (S):

Det er o.k., men i bemyndigelserne kunne der jo godt være en tilkendegivelse. Der er nogle bemyndigelser i lovforslaget, som virkelig lægger landet åbent for ministeren og ikke på nogen måde sikrer, at Forbrugerrådet og andre, der skal varetage forbrugerinteresser og for den sags skyld også virksomhedsinteresser, er løbende inddraget i arbejdet og dermed også på forkant med det.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Min bemærkning henviste faktisk til begge dele, for jeg mener, at den tekniske afgrænsning af, hvor vide rammer ministeren skal have, og hvilke muligheder der er for at påvirke udefra, skal

foregå i udvalget med de medlemmer af mit parti, som er medlemmer af udvalget og derfor har adgang til at tage fat på de tekniske detaljer.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken. Den næste er hr. Martin Lidegaard.

Martin Lidegaard (RV):

I Det Radikale Venstre er vi grundlæggende positivt indstillet over for et fælles europæisk samarbejde på fødevarerområdet. Det er ikke sådan, at vi er enige i alle dele af den europæiske fødevarerpolitik, i særdeleshed ikke den, som omhandler landbrugsstøtten, og vi er heller ikke enige i alle dele af det fødevarerlovforslag, vi skal diskutere i dag.

Hvis man er i tvivl om, hvorvidt det er en god idé at have en fælles europæisk fødevarerlov, kan man forsøge at tænke tilbage på, hvordan det var, dengang vi ikke havde den. Dengang havde vi en endnu mere protektionistisk fødevarerlov, vi havde ikke nogen som helst hånd i hanke med de varer, som ikke kom fra Danmark, og derfor er det overordnet set selvfølgelig i forbrugernes og dansk landbrugs interesse, at vi har en fælles europæisk politik.

Vi opfatter i vidt omfang og meget overordnet forslaget til en ny fødevarerlov som en tilpasning til den nye europæiske virkelighed og går derfor ind i arbejdet med en overordnet positiv indfaldsvinkel til forslaget.

Kl. 12.00

Det, der sker med denne nye fødevarerlov, er jo i virkeligheden en gennemretning af loven med udgangspunkt i det arbejde, der startede helt tilbage i 2000, hvor Kommissionen fremlagde en hvidbog for fødevarerens sikkerhed i Fællesskabet.

Debatten i dag har så været lidt præget af, at man har diskuteret: Hvilken betydning har det, at man får forholdsmæssig færre direktiver og forholdsmæssig flere forordninger i stedet for?

Der kan måske være grund til at dykke lidt ned i denne problemstilling. En forordning er jo almen gyldig og bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat, hvor et direktiv er bindende for hver medlemsstat, hvad angår det tilsigtede mål, men hvor man i højere grad overlader det til de nationale myndigheder at bestemme form og midler for gennemførelsen, og det kan så være en lov eller en bekendtgørelse.